

РОЛЬ АНГЛОМОВНИХ ЗАПОЗИЧЕНЬ У ФРАНЦУЗЬКІЙ МОВІ

Жодна країна не може розвиватись в повній ізоляції. І уникнути впливу інших держав просто неможливо. Тому для підтримання комунікації, обміну знаннями (науковими даними, результатів досліджень), регулювання дипломатичних відносин і зручності спілкування було обрано мову, яка зрозуміла для більшості. Саме ці фактори обумовлюють не тільки популярність англійської мови в світі, а і причини її проникнення у структури інших мов.

Як відомо, французька мова наділила англійську 75% лексичних одиниць, але сама значно опиралась процесу проникнення англійських запозичень. Проблема проникнення англійської лексики у французьке середовище гостро постала ще у 18 ст., що було пов'язано з модою на англійську культуру. Виник, навіть, новий термін «*anglomanie*». Зараз набувають актуальності дискурси між науковцями щодо доцільності використання і вкорінення іншомовних запозичень, а саме - англійських. Деякі науковці, виступають проти таких змін, аргументуючи це тим, що французька втрачає свою автентичність і національний колорит. Інші, наприклад Н. О. Слобожаніна [4], схиляються до думки, що використання англійських еквівалентів надає словам певне забарвлення. Треті підтримують надходження нових слів, бо впевнені, що це збагачує словниковий запас мови.

За даними Н. Ю. Мокрушиної, за останні 50 років кількість запозичених англійських слів у французькій мові збільшилася і це викликає занепокоєння. До 1800 року в повсякденній французькій було близько 14 % англіцизмів, між 1800 р. и 1900 р. – 20 %, між 1900 р. и 1950 р. – 22 %, після 1950 р. – 32 %. *Le Petit Larousse* фіксує між виданнями 1949 р. и 1960 р. 105 нових запозичень з англійської в порівнянні зі 150 новими словами у цьому ж виданні за 2014 р. [2].

Французький науковець П. Ваньєж не вважає, що англіцизми заповнюють французьку і наводить відомості про використання англійської мови відносно словникового складу розмовної французької мови. Так у 1990 р. вживання англіцизмів складало 2,5 %, а в 1998 – від 4 % до 5 % [1].

Схожі класифікації запозичень за закріпленістю і вживанням англіцизмів мають Е. Д. Федченко і М. Кзіффра [3]:

1) повністю асимільовані англіцизми (*un football, week-end, un design, un sandwich, squatter*);

2) частково асимільовані англіцизми (*scoop = exclu(sivité), primetime = heures de grande écoute, des boots, un T-shirt, un short, un pull, un sweat, des baskets, un job, un bon feeling*);

3) англійські запозичення, які ще не стали частиною французької мовної системи або повні англіцизмами (*blog, OK, Yes, fun, liker*).

Сучасна французька мова також чинить значний опір щодо запозичень з англійської мови. Існує закон, який у 1994 році висунув міністр культури Жак Тубон, що передбачає захист державної мови в різних сферах, зокрема, в інформаційному просторі. Не зважаючи на всі ці зусилля, французькій стороні все гірше вдається уникати потрапляння «франгле» до рідної мови через надзвичайну популярність та поширеність останньої, а також через активний процес глобалізації й розширення комунікації у соціальних мережах.

У висновку можна зауважити, що англійські запозичення з'являються у сфері новітніх технологій, у засобах масової інформації, а найактивніше проявляються так звані «модні» запозичення, що поширюються соціальними мережами і активно використовуються підлітками.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Лавриненко В. А. Место заимствований из английского языка в современной французской прозе / В. А. Лавриненко // Вестник Таганрогского института имени А. П. Чехова. – 2016. – С. 177-182.

2. Мокрушина Н. Ю. Аглицизмы во французском языке как следствие процесса глобализации [Электронный ресурс] / Н. Ю. Мокрушина. – Режим доступа: www.gramota.net/materials/2/2014/6-1/33.html.

3. Подворна Л. А. Англійські запозичення у французькій мові, їх характер та класифікація [Електронний ресурс] / Л. А. Подворна. – Режим доступу: <http://elib.hduht.edu.ua/jspui/handle/123456789/881>

4. Слободжанина Н. А. Типы интерпретации англо-американизмов в современном французском массово-информационном дискурсе / Н. А. Слободжанина // Вестник Челябинского государственного университета. – Челябинск, 2012. – № 17 (271). – С. 120-123.